

De Lage Landen

Een ludieke infotrip langs bekende singer-songwriters uit België en Nederland

Een lesuur lang boeien we de leerlingen met een trip langsheen bekende en steengoede singer-songwriters uit de Lage Landen. Beresterke songs, vertolkt door drie 'krakken' uit het vak, leren u de achtergrond van een song en zijn 'uitvinder' kennen. Het geheel wordt op een ludieke manier aan elkaar gepraat door een man die sneller spreekt dan zijn neus lang is.

We hebben het over muzikanten die zelf hun werk componeren en uitvoeren en die bij het opnemen van hun platen veelal een betrekkelijk spaarzaam gebruik maken van studiomuzikanten. Stilistisch gezien vinden ze veelal hun wortels in folk en country, hetgeen ook in het veelvuldig hanteren van akoestisch instrumentarium tot uitdrukking komt. Tekstueel gezien richt de aandacht zich voornamelijk op de eigen binnenwereld, als is er ook nogal eens sprake van anekdotische verhalen. Met maatschappijkritiek houden ze zich ook nog bezig, maar minder, aangezien de singer-songwriters pas tegen het einde van de jaren zestig komen oprukken, een periode waarin men tot de ontdekking komt dat de subcultuur der hippies niet tot het stichten van een alternatieve maatschappij heeft mogen leiden.

We zijn benieuwd naar hun leven, hun interesses, maar vooral ... hun muziek !

In 'De Lage Landen' wordt het Nederlandstalige lied op een aparte manier gebracht. Er worden teksten uitgediept en nader verklaard, de poëzie achter de nummers wordt toegelicht, en de muzikanten weten ook als geen ander hoe men een song opbouwt, en welk proces ervoor wordt afgelegd. Het proces van idee tot song: een vakoverschrijdend thema dus!

Een programma door...

Wigbert van Lierde schopte het tot bijna-vedette met zijn "Ebbehout blues" en leverde drie uitstekende cd's af. Een singer-songwriter van bij ons! Weinigen weten dat Wigbert ook producer was, o.a. van een album van Sanne. Daarnaast schreef hij ook wondermooie songs voor onder meer Jo Lemaire, Axelle Red en Paul Michiels. Hij onderstreepte zijn stijl en klasse bij de "In zakformaat"-tour samen met Kris de Bruyne en Patrick Riguelle en in zijn tournees met Bram Vermeulen, Gène Bervoets, Maandacht... Kenners weten het : Wigbert-de-gitarist heeft timing en smaak.

Lenny Maes is de frontman van de Leuvense band Lenny & de Wespen. In maart verschijnt hun eerste full-cd "Eet van mij". Naast het muziekwerk met de Wespen staat Lenny ook geregeld op de planken als presentator en cabaretier. In 2005 won hij jury- en publieksprijs op het CabereteSKE-festival in Eindhoven en stond hij in de finale van het Cameretten-festival in Rotterdam. Maar dit is nog niet alles: de eerstkomende Nekka-nacht is Lenny met zijn Wespen de gast van Bouwewijn De Groot in het Antwerpse Sportpaleis!

Bart Bols, de muzikant wiens muziekinstrument zo mooi allitereert met zijn naam : bas, heeft al vele muzikale waters doorzwommen. Hij speelde o.a. bij Jo Lemaire, Guy Swinnen, The Fundamentals,... Bols was ook nog actief in onder meer de begeleidingsgroep van wereldvermaard doedelzakspeler Carlos Nunez en in de 'Laatste Showband'. Maar hij beschikt nog over een ander, zwoelhees, instrument : zijn stem. Afgelopen zomer was hij ook nog te zien in de muzikale formatie van Tour 2006, een programma over de Tour De France op Eén.

Stijn Meuris (Noordkaap)

In 1986 behaalde Meuris een diploma aan het regentaat Nederlands-Geschiedenis-Aardrijkskunde van de Rijksnormaalschool in Hasselt. Hij heeft echter nadien nooit echt gebruik gemaakt van zijn diploma. Zijn legerdienst - toen nog verplicht - deed hij bij de zeemacht als 'matroos eerste klas Meuris', bibliothecaris in Zeebrugge. Daarna startte hij een carrière als journalist bij Het Belang van Limburg waarvoor hij werkte van 1989 tot 2000. Nadien volgde de overstap naar het door Woestijnvis opgestarte weekblad Bonanza, dat echter na amper 9 maanden stopt. Meteen daarna bleef Meuris aan de slag voor Woestijnvis, als freelance-regisseur. In die functie werkt hij er sedertdien voor het programma Man Bijt Hond. In 1990 nam Noordkaap een nieuwe start samen met gitarist Lars Van Bambost, bassist Eric Sterckx, toetsenist Wim De Wilde en drummer Nico Van Calster. Noordkaap won datzelfde jaar Humo's Rock Rally. Hun cover van Will Tura's "Arme Joe" kreeg al heel snel nationale belangstelling en ze kregen een platencontract aangeboden. De cover van "Arme Joe" werd samen met andere Tura-covers op "Turalura" uitgebracht ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van Will Tura. Op het einde van 1991 verscheen het debuutalbum 'Feest in de stad'. In 1994 kwam de cd "Gigant" uit bij hun nieuwe platenproducer. Een jaar later verzorgde Noordkaap de soundtrack van de film "Manneken Pis". De groep raakte zo bekend bij een breder publiek en hun single "Ik hou van u" stond wekenlang in de hitparade. In 2005 werd deze singel in een tweetalig jasje gestoken ter gelegenheid van 175 jaar België. Later deden ze nog de soundtrack van de film "Alles moet weg" naar het boek van Tom Lanoye. Daarna werd het stil rond de groep en optredens zijn er ook niet meer. Na het opstappen van enkele leden bleven alleen Stijn Meuris en Lars Van Bambost nog over van de oorspronkelijke bezetting. Met het toetreden van Mario Goossens, Anton Janssens en Wladimir Geels was Noordkaap weer compleet. Met deze nieuwe Noordkaap werd in 1999 het album "Massis" opgenomen. Op 1 april 2000 gaven ze een laatste optreden in de AB te Brussel. Gitarist Lars Van Bambost ging daarna bij Novastar. Stijn Meuris zei in een interview met Humo "geef me exact één jaar". In dat jaar wilde hij een nieuwe rockgroep opstarten. Eén van de mogelijke namen voor deze nieuwe groep was Narvik.

Stijn houdt zich niet alleen bezig met muziek. In 2000 werd hij journalist bij het blad Bonanza van Woestijnvis. Dit blad stopte er echter mee in 2001. Vanaf 2001 is hij ook actief als freelance reporter-regisseur voor Canvas en Woestijnvis en de laatste tijd ook steeds vaker voor reclame-regieopdrachten, o.a. voor Studio Brussel.

Eén jaar na het einde van Noordkaap hield Stijn zijn nieuwe rockgroep ten doop: Monza. Samen met Noordkaap-drummer Mario Goossens, David Poltrock, Bart Zegers en Piet De Pessemier bracht Stijn de debuut-cd "van god los" uit in 2001. Voor de tournee van deze cd werd Monza versterkt door Luc Weytjens. In 2002 verlieten Piet De Pessemier, Mario Goossens en David Poltrock Monza : het was tijd voor een adempauze. Een jaar later werden er nieuwe groepsleden aangeworven : Jan Van Sichem jr., Bart Delacourt en Dirk Loots. In 2005 werd de cd "Grand" uitgebracht, goed voor een lange reeks liveconcerten en een aantal positieve persrecensies.

Noordkaap – Ik hou van u

*We waren bijna echt vergeten
hoe schoon de zomer wel kan zijn
Zonder zorgen en zonder regen
Hoe schoon de zomer hier kan zijn
We waren uit het oog verloren
Hoe warm een weiland wel kan zijn
Open de vensters en open de ogen
Zie hoe schoon de zomers zijn*

*Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u ...
Geef me een kus
Geef me een kus
Geef me een kus en vlug, voor de laatste bus*

*We waren bijna echt vergeten
hoe schoon de zomer wel kan zijn
Zonder zorgen en zonder regen
Hoe schoon de zomer hier kan zijn*

*Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Ja, ik hou van u
ik hou van u
ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Ja, ik hou van u
Ja, ik hou van u
Ik hou van u
Geef me een kus.....
Geef me een kus.....
Geef me een kus, en vlug voor de laatste bus
Geef me een kus
Geef me een kus
Geef me een kus, en vlug, voor de laatste bus
Ik hou van u
Ik hou van u
Ik hou van u
Oh ik hou van u
ik hou van u
ik hou van u
ik hou van u*

Lalallaalalalaaa

Geef me een kus *kiss*

Wim De Craene (1950 – 1990)

De legendarische singer/songwriter Wim De Craene liet ondanks zijn veel te korte carrière een schat aan teksten en muziek na. Reeds op jeugdige leeftijd vervoegt hij als zanger de Wetterse folkgroep 'Ja'.

Eind jaren zestig trekt hij voor een poosje naar Nederland waar hij bevriend raakt met de grote Ramses Shaffy.

In o.m. Amsterdam doet Wim een reeks optredens die zijn originaliteit en voeling met het Nederlandstalige lied overduidelijk laten blijken. Hij debuteert pas echt in 1973 met een eerste album.

Op 25 jarige leeftijd brengt hij "Alles Is Nog Bij Het Oude" uit, een plaat die tot het einde der tijden het bewijs zal leveren dat we hier met een geniaal kunstenaar te maken hadden. 'Tim' en 'Mensen van 18' zijn slechts enkele van de vele pareltjes uit dat album.

Wim De Craene bleef voortdurend zichzelf en zijn muziek heruitvinden en het leek alsof hij zijn tijd steeds ver vooruit was. Hoewel vaak gekopieerd door anderen was hij de enige en in ieder geval de eerste die met branie elementen uit jazz, funk en rock vermengde met epische, poëtische, Nederlandstalige teksten. Getuige daarvan een mijlpaal in zijn loopbaan, het album 'Kraaknet' uit 1983.

In 1990 laat hij het leven in duistere omstandigheden die pers en media van dan af interpreteren als zelfmoord.

Rozane

*Weet je nog die nacht, Rozane, dat we samen op de stoep
Dat we lachten omdat huilen zoveel meer pijn doet dan geroep
Dat we de jenever proefden bij die oude, gekke Gust
Al wisten we dat alcohol de pijn laait maar niet blust*

*Ik had best iets willen schrijven op de voering van je jas
Waar je me steeds kan vinden als je zin hebt in een glas
Hoe je langs het muurtje zo binnen komt in huis
De achterdeur staat open, alleen de poes is thuis*

*Weet je nog hoe ik vertelde hoe pijnlijk het afscheid is
Hoe traag een schip de kaai afvaart, hoe lang het wuiven is
Voordat het schip een stip wordt, dat helemaal verdwijnt
En hoe lang je nog zal blijven in de havenkroeg bij Stijn*

*En toen we afscheid namen, was ik rotsentimenteel
Ik wou voor 't laatst met jou naar bed en God, het scheelde echt niet veel
Niemand was die nacht, Rozane, zo gek als wij, ons twee
Hoe raar het ook mag lijken, 't viel allemaal wel mee*

*Toen zag ik pas dat Prinsenhof de naam was van de straat
De straat waarin je woonde, de straat met jouw gelaat
Ik herinner mij de stoepen en het schoongeveegd trottoir
De bakker met vakantie met ervoor de voddenkar*

*Van wat er toen gebeurde zal niemand iets vernemen
Het was er koud, Rozane, en wij, wij zouden afscheid nemen
Er waren geen geraniums, geen straatmus was erbij
Ik had zachtjes willen huilen, maar ook dat ging voorbij*

*Rozane
Oh, Rozane (3x)*

*Oh, Rozane
Oh, Rozane
Oooooh, Rozane*

*Oh (3x)
Oooooh*

Boudewijn De Groot

In 1944 werd Boudewijn de Groot in Indië geboren. Dit in een Japans concentratiekamp bij Batavia (het huidige Jakarta), waar zijn moeder overleed in 1945.

In 1946 keert de familie De Groot terug naar Nederland. Doordat zijn vader echter terug naar Indië moest, ging Boudewijn bij zijn tante in Haarlem wonen. In 1951 kwam zijn vader weer terug en het jaar daarop verhuisden ze, met een pas aangetrouwde stiefmoeder, naar Heemstede. Lennaert Nijgh (die later Boudewijn zijn vaste tekstschrijver zou worden) was een vriendje van Boudewijn's stiefbroer en woonde in dezelfde straat.

In 1965 scoort Boudewijn zijn eerste hit met Een meisje van 16 (een bewerking van een chanson van Charles Aznavour). Al snel werd Boudewijn een grote ster met onder meer maatschappelijk geëngageerde songs die aanslaan bij een groot publiek.

Veel van de teksten van Boudewijn's nummers werden geschreven door Lennaert Nijgh, die tevens een goede vriend van Boudewijn was. Lennaert Nijgh overleed op 28 november 2002.

Nijgh en de Groot schreven ook veel hits voor andere (veelal Nederlandse) muzikanten, zoals Rob de Nijs, Liesbeth List en Adèle Bloemendaal. In Groot-Brittannië is een poging tot doorbreken onder de naam 'Baldwin' mislukt.

In 2004 is Boudewijn als acteur te zien in het zesde seizoen van de Vlaamse politiereeks Flikken als Robert W. Nieuwman, een Nederlandse profiler, die het team bijstaat in haar zoektocht naar een seriemoordenaar.

In 2005, belandt Avond van De Groot op de nummer 1-positie in de Radio 2 Top 2000. In alle voorgaande edities van de lijst bezette "Bohemian Rhapsody" van Queen die plaats. Naar aanleiding van de plotselinge populariteit van De Groot, werden het laatste album Eiland In De Verte en de single Avond opnieuw uitgebracht, onder de naam De Avonden. Net als in 1997, bij de eerste uitgave, bleef de single in de toparcade steken.

In België scoorden nummers van Boudewijn de Groot als testament, Verdrongen vlinder, Het Land van Maas en Waal, Jimmy, Welterusten mijnheer de president, Avond en Prikkebeen zeer hoog in de hitparades.

Testament

Na 22 jaren in dit leven

Maak ik het testament op van mijn jeugd

Niet dat ik geld of goed heb weg te geven

Voor slimme jongen heb ik nooit gedeugd

Maar ik heb nog wel wat mooie idealen

Goed van snit hoewel ze uit de mode zijn

Wie ze hebben wil die mag ze komen halen

Vooral jonge mensen vinden ze nog fijn

Aan mijn broertje dat zo graag wil gaan studeren

Laat ik met plezier 't adres na van mijn kroeg

Waar 'k teveel dronk om een vrouw te imponeren

En daarna de klappen kreeg waarom ik vroeg

En dan heb ik nog een stuk of wat vriendinnen

Die wel-opgevoed en zeer verstandig zijn

En waarmee je dus geen donder kunt beginnen

Maar misschien krijgt iemand anders ze wel klein

Voor mijn neefje zijn mijn onvervulde wensen

Wel wat kinderlijk maar ach ze zijn zo diep

Ik behoorde immer tot die groep van mensen

Voor wie 't geluk toch altijd harder liep

Aan mijn vrienden laat ik gaarne het vermogen

Om verliefd te worden op een meisjeslach

Zelf ben ik helaas een keer teveel bedrogen

Maar wie het eens proberen wil die mag

*M'n vriendinnetje ik laat jou alle nachten
Dat ik tranen om jouw ontrouw heb gestort
Maar onthoudt dit wel ik zal geduldig wachten
Tot ik lach omdat jij ook belazerd wordt
En de leraar die mij altijd placht te dreigen
Jongen jij komt nog op het verkeerde pad
Kan tevreden zijn en hoeft niets meer te krijgen
Dat wil zeggen hij heeft toch gelijk gehad*

*Voor mijn ouders is het album met de plaatjes
Die zo vals getuigen van een blijde jeugd
Maar ze tonen niet de zouteloze praatjes
Die een kind opvoeden in eer en deugd
En verder krijgen z'alle dwaze dingen
Terug die ze mij teveel geleerd hebben die tijd
Ze kunnen mij tenslotte ook niet dwingen
Groot te worden zonder diep berouw en spijt*

*En dan heb ik ook nog enkele goede vrienden
Maar die hebben al genoeg van mij gehad
Dus ik gun ze nu het loon dat ze verdienen
Alle drank die ze van mij hebben gejat
Verder niets er zijn alleen nog een paar dingen
Die ik houd omdat geen mens er iets aan heeft
Dat zijn mijn goede jeugdherinneringen
Die neem je mee zolang je verder leeft*

Luc De Vos (Gorki)

De Vos werd in Wippelgem (gemeente Evergem) nabij Gent geboren in een CVP-gezin als jongste van zeven kinderen. Hij wist op zijn tiende al dat hij popmuzikant wilde worden.

Tot nog toe maakte hij met Gorki 9 albums, namelijk Gorky, Boterhammen, Hij leeft, Monstertje, Ik ben aanwezig, Eindelijk vakantie, Vooruitgang, Plan B en Homo erectus. Hij werkte ook mee aan de Engelstalige band Automatic Buffalo, samen met Axl Peleman, Reinaert D'Haene en Matthias van der Hallen. Daarnaast schrijft hij columns voor de jongerenzender Studio Brussel en het Gentse stadsmagazine Zone 109. Hij schreef drie romans en schreef voor het eerder vermelde stadsmagazine ook een aantal scenario's voor korte stripverhalen (samen met Lectrr).

Gorki – Mia (fragment)

*Toen ik honger had
Kwam ik naar je toe
Je zei "eten kan
Als je de afwas doet"*

*Mensen als jij moeten niet moeilijk doen
Geef ze een kans
Voor ze stom gaan doen*

*De middenstand regeert het land
Beter dan ooit tevoren*

*Mia heeft het licht gezien
Ze zegt
Niemand gaat verloren*

Frank Vander linden (De Mens)

De Mens is een in het Nederlands rockend power-pop trio uit het Brusselse. Centrale figuur is creatieve duizendpoot Frank Vander linden.

Alles begint in september 1992. Frank Vander linden (ex-rockjournalist) en boezemvriend Michel De Coster, vroeger reeds samen actief in talloze andere groepjes, verrassen vriend en vijand met de uitstekende debuutsingle Dit Is Mijn Huis en monopoliseren wekenlang de playlist van Studio Brussel. Meteen daarna volgt al een debuut-cd De Mens en met nog meer catchy singles zoals Jeroen Brouwers (schrijft een boek) en vooral Irene weet De Mens meteen een plekje in de hogere regionen van de Vlaamse rock af te dwingen. Moderne Nederlandstalige rock met wortels in de post punk/new wave van de vroege jaren '80 (= neo wave, voor Elastica en co !) die ook en vooral live vonken doet overslaan.

De Mens – Irene

*De dag was donkerbruin de zee was donkerblauw
Ik had druiven gekocht er zat een vlek op mijn mouw
Maar jij was niet bereikbaar voor commentaar*

*Irene
Niemand heeft ooit zo mooi
Neen tegen mij gezegd
Irene, Irene
Niemand heeft ooit zo mooi
Neen tegen mij gezegd*

*Met mijn valse tulpen stond ik voor je deur
Je zei liegen is lelijk maar het geeft je wel kleur
Ik had weer eens veel te hard geprobeerd*

*Met mijn glimlach uit de supermarkt
Mijn kartonnen excuses, mijn kunsthart
Alsjeblief zeg, mag het iets minder zijn?*

*Irene
Niemand heeft ooit zo mooi
Neen tegen mij gezegd
Irene, Irene
Niemand heeft ooit zo mooi
Neen tegen mij gezegd*

*En als je thuiskomt
Denk dan heel even aan mij
En als je weggaat
Denk dan heel even aan mij*

*Vanuit de diepte bekeken leek je mooier dan ooit
De wind was gaan liggen de ijskast ontdooid
Maar jij was niet bereikbaar voor commentaar*

*Irene
Niemand heeft ooit zo mooi
Neen tegen mij gezegd
Irene, Irene
Niemand heeft ooit zo mooi
Neen tegen mij gezegd... gezegd... Irene*

Johan Verminnen

Verminnen werd geboren als jongste in een gezin van vijf kinderen en groeide op in Wemmel, net ten noorden van Brussel. In 2004 schreef hij een boek over zijn moeder: Prinses van het Pajottenland en in 2006 verscheen van zijn hand het boek De laatste boot . Beiden boeken werden vergezeld van een speciaal opgenomen CD. Al van jongs af aan wou Verminnen zanger worden. Eerste ruimere bekendheid verwierf hij dankzij een televisie-optreden in het programma "Ontdek de Ster" in 1969, en zijn eerste plaat verscheen in 1971. In zijn beginjaren werkte hij nauw samen met Will Tura en Raymond Van het Groenewoud.

De toeristische rue des Bouchers in Brussel, thema van één van Verminnens bekendste liedjes.

Vaak is Brussel het thema of de inspiratiebron van Verminnens chansons, een stad waar hij zich nauw mee verbonden voelt. Een van zijn bekendste liedjes en tegelijk een klassieker op feest- en dansgelegenheden, is Rue des Bouchers uit 1979 (in het Nederlands Beenhouwersstraat, de bekendste horecastraat in het centrum van Brussel). Nochtans is dit nummer minder representatief voor Verminnens werk (het is in het Brussels dialect gezongen en heeft een volks, feestelijk ritme). Andere bekende liedjes van hem zijn Laat me nu toch niet alleen (1974), 'k Voel me goed (1981), Mooie dagen (1989). Het is in Vlaanderen minder bekend dat Verminnen ook heel wat Franstalige liederen opnam en daardoor ook in de Franstalige wereld enige bekendheid geniet.

Verminnen heeft zich ingespannen voor een aangepast economisch en juridisch statuut voor kunstenaars en richtte in 1992 mee de belangenvereniging Zamu voor zangers en muzikanten op.

Verminnen trouwde in 1986 met fotomodel Catherine Mattelaer, en een jaar later werd hun dochter Pauline geboren, waaraan hij een gelijknamig lied wijdde (1987). Tegenwoordig woont Verminnen in Hansbeke, een deelgemeente van Nevele.

Laat me nu toch niet alleen (fragment)

*Laat me nu toch niet alleen
Radeloos en verloren
Sloop die muren om me heen
Help me zo
Bij jou te komen*

Rick de Leeuw

Zanger, geboren Rick Edward Jan Jacob de Leeuw te Haarlem op 10 november 1960.

Naast zanger van de Kecks is hij producer van onder meer The Scene, The Boondocks, In 't Wild, Ernst Löw en Pieter Bon. Hij schrijft maandelijks voor het muziekblad "Aloha". Tourde verschillende seizoenen met Jan Hautekiet in een muzikaal-poëtisch theaterprogramma.

Vorig jaar verscheen zijn eerste roman "De Laatste Held".

Een interview...

Favoriete plaat

Darkness On The Edge Of Town - Bruce Springsteen & The E-Street Band

Favoriete band

The Replacements

Favoriete lied

Watch The Moon Come Down - Graham Parker & The Rumour

Favoriete boek

Kees de jongen - Theo Thijssen

Favoriete schrijver

John Steinbeck

Favoriete televisieprogramma

Villa Achterwerk

Favoriete radiozender

KinkFM

Studio of podium?

Godzijdank bestaat 't allebei, maar de laatste jaren meer en meer de studio

Favoriete zaal?

Paradiso blijft speciaal, maar het LVC in Leiden speelt 't prettigst. In België is De Vooruit in Gent favoriet.

Beste optreden?

Ik herinner me een optreden van Iggy Pop in Paradiso nog als de dag van gisteren, maar ook Jonathan Richman, The Only Ones, Jason & The Scorchers, The Damned en The Ramones hebben een verpletterende indruk gemaakt.

Kecks?

Was altijd de leukste manier om niet op te groeien.

Trökener Kecks - Nu of nooit (fragment)

Wij tweeën hier samen

Dit kon wel eens het begin zijn

Van ons tweeën wij samen

Het hangt in de lucht

Als nu maar

Één van ons, Ons tweeën

zegt wat er gezegd moet worden

Hier...nu of nooit

Frank Boeyen

Frank is geboren in Nijmegen op 27 november 1957. Hij is de jongste in een gezin van 10 kinderen. Als klein kind zingt hij heel graag in de kerk, op school of op familie feesten. Sommigen herinneren zich ook dat hij 's ochtends heel vroeg zat te fluiten waardoor iedereen wakker werd.

Als hij een jaar of 13 is verhuist zijn familie naar een nieuwbouwwijk (Burcht van de Hertog). Alleen de jongste broers wonen nog thuis. Frank heeft erg lange haren, de school interesseert hem minder maar de muziek nog steeds;

Hij speelt met vrienden (Rob van Breda, Peter Janssen) of met zijn broer Bart. Zij hebben meestal een betere techniek of een mooiere stem maar wat Frank onderscheidt is dat hij er een eigen draai aan geeft en zelf liedjes maakt.

In 1977 is Frank van school af en zegt dat hij naar de school voor journalistiek wil. Maar dit jaar gaat hij ook met Wout Pennings samen spelen. Ze treden op in Nijmeegse cafe's en maken zelfs een eerste LP. Frank Boeyen is begonnen! Het grote succes komt niet meteen, Wout haakt af maar Frank gaat door.

Frank Boeyen Groep

Einde 1979 maakt Frank een nieuwe start met de Frank Boeyen Groep. In die tijd begint ook Doe Maar en men spreekt van de Nederpop. De groep is begonnen met Will Theunissen, Henk Wanders en Nels Busch. In 1982 komt Jos Haagmans. In 1984 vertrekt Will, Maarten Peters komt in zijn plaats en 2 jaren later Ger Hoeymakers.

Met de derde LP, 1001 Hotel, komt het succes. In 1987 verruilen ze de discotheken voor de schouwburgen. Tot 1990 maken ze samen 11 albums. In maart 1991 komt het bericht in de Gelderlander: Ze gaan uit elkaar.

Onbegrip en verdriet bij de fans! Maar Frank will alleen verder.

Solo gaat het goed met Frank. Op de CD Wilde bloemen komen gastmuzikanten zoals Hennie Vrienten, Wout Pennings, Henk Hofstede en Harry Sacksioni. Zijn groei naar de "Nederlandse chanson" maakt hem nu populair in België.

Ik weet niet of hij anderen nog stoort door zijn ochtendgefluit maar de kleine jongen uit Nijmegen is een van de grootste Nederlandse artiesten geworden. Schrijven en zingen is voor hem een tweede natuur, hij weet perfect datgene wat hij beleeft in liedjes te vertalen.

Kronenburg Park (fragment)

Ga die wereld uit

Eén seconde en rij snel door

Die wereld uit

Ga die wereld uit

Eén seconde en kijk goed rond

In ons paradijs

En vraag niet naar de weg

Want iedereen is de weg kwijt

Hans De Boij

De Boij studeerde kleinkunst in Antwerpen en werd daarna theatertechicus voor onder anderen Boudewijn de Groot. Muziekuitgever Hans Kusters stelde hem in 1983 in staat zijn eerste album op te nemen. Dit album ("Hans de Boij") was zowel in België als in Nederland een succes en leverde de hitsingles Een vrouw zoals jij, Annabel en Thuis ben op. Voor deze successen moest De Boij's eigenzinnigheid wel een beetje worden bijgestuurd. Zijn oorspronkelijke tekst van Thuis ben werd bijvoorbeeld door tekstschrijver Herman Pieter de Boer van zijn scherpe kantjes ontdaan en De Boij's grootste hit Annabel is geen eigen compositie maar een lichtvoetig popliedje van de hand van diezelfde De Boer en componist Boudewijn de Groot.

De Boij's eigen werk valt veel meer in de categorie grimmige chansons, zoals bijvoorbeeld Jacques Brel en Ramses Shaffy die vertolkten. In de tweede helft van de jaren tachtig legde hij zich steeds meer toe op die stijl en verder plaatsucces bleef uit. Wel trad De Boij in de loop der jaren regelmatig op in theaters, of in Antwerpse cafés. Zo bracht hij de evergreen "Lichtjes van de Schelde" van Bobbejaan Schoepen uit 1952 weer onder de aandacht.

De rusteloze bohémien kwam verder in het nieuws doordat hij persoonlijk failliet ging, een dronken schermutseling met de Antwerpse politie had (de rechter stelde hem later in het gelijk) en Europa enige keren verliet om elders een nieuw leven te beginnen. Ook stelde hij zijn persoonlijke levensfilosofie te boek, waarbij hij onder meer pleitte voor de oprichting van een Ministerie van Liefde.

Annabel (fragment)

*Annabel
Het wordt niets zonder jou
Annabel
Annabel
Het wordt niets zonder jou
Annabel*

Bram Vermeulen

In '68 werd bij het debuut van NEERLANDS HOOP op slag duidelijk dat Bram Vermeulen & Freek de Jonge niet onopgemerkt zouden blijven. Verguisd en bejubeld werden Bram en Freek; een tussenweg was er niet. Met hun geheel eigen stijl pasten ze in geen enkel 'hokje'.

In '79 gingen Bram en Freek na bijna dertien jaar ieder hun eigen weg.

Daarna was Bram vier jaar full time popmuzikant met de bands "De Toekomst" en "De Neefjes" en mocht zowel voor de album "Doen Het Niet Alleen" (1981) als voor "Bram" (1984) een Edison in ontvangst nemen.

Bram haalt de toch al nauwe banden die hij altijd tussen muziek en theater heeft gelegd nog wat verder aan als hij met drummer Edward B. Wahr (Hauser Orkater) onder de naam "HET LEVEN" toert door Vlaanderen en in Nederland met het rondreizende "Boulevard of Broken Dreams" (1984).

Vervolgens houdt Bram zich enkele jaren bezig als : acteur (werktheater, theaterunie) / televisiemaker (kunstprogramma NOS - de Tweede Natuur, RVU - losse documentaires en serie over randgebeuren in de sport, toneelstuk "Bezoek met Yoka Beretty" / decorontwerper (werktheater, theaterunie, Nationaal Toneel)... maar blijft altijd muzikant.

In '88 neemt Bram met Boudewijn De Groot als producer de verrassende CD "RODE WIJN" op, en toert voor het eerst met een solo programma "GEZELLIG".

"Rode Wijn" markeert het begin van wat inmiddels is uitgegroeid tot een goede traditie.

De interesse voor Bram Vermeulen blijft stijgen in Vlaanderen en bereikt een (voorlopig) hoogtepunt eind maart '91 als hij in Brugge een live CD opneemt met vijf bevriende muzikanten : Ernst Jansz, Boudewijn De Groot, Raymond Van Het Groenewoud, Rick Nolov en Peter Wassenaar. Het resultaat is "VRIEND & VIJAND" en een succesrijke tournee.

Na zeven solo platen blikt Bram Vermeulen in het seizoen '92-'93 terug op een 25-jarige carrière met het jubileum - programma "TOETERS & BELLEN"; deze theatertournee haalt overal uitverkochte zalen in Vlaanderen.

Zijn eerste boek verscheen in september '92 onder de titel "DRIE STENEN OP ELKAAR". En het zou niet het laatste zijn! Brams laatste boek, de schitterende novelle "Enkele reis moeder" verschijnt nog voor zomer 2001 bij Houtekiet. Een man zit alleen in een treincoupé op weg naar zijn moeder in Den Haag. Sentimenteel als hij is wil hij een reis uit zijn jeugd overdoen, maar daar komt weinig van terecht. Zijn gedachten gaan met hem op de loop. Zo wordt de reis een tocht door zijn eigen denken. Bovendien beheerst hij zijn fantasie niet volledig. Zo wordt wat een weemoedige reis had moeten worden een tocht vol hindernissen. Tenslotte rijdt hij, dermate in beslag genomen door zijn eigen wilde verbeelding, zijn doel voorbij. Zo staat hij plotseling voor de keuze: doorreizen naar Parijs, alle schepen verbranden, of terugkeren naar zijn oude, ziekelijke moeder?

Enkele reis moeder vormt het uitgangspunt van Bram Vermeulens nieuwe solo theaterprogramma De Verzameling. Dat gaat van start in januari 2002 (tot midden 2003) en is gebaseerd op het boeddhistische idee dat ieder mens de verzameling ervaringen is die hij in het leven opzocht.

Maar nog voor deze tournee verschijnt in oktober 2001 de verzamel CD "Voltooid Verleden Tijd" met Het Beste van Bram Vermeulen. De CD wordt live opgenomen in september a.s. in de Club van de Ancienne Belgique te Brussel. Samen met een 7-koppige bezetting (bestaande uit blazers en een ritmesectie) worden de bekendste nummers van Bram in een kleurrijk jasje op plaat gezet. Met deze bezetting kan u Bram daarna slechts enkele malen aan het werk zien tijdens drie exclusieve concerten in Vlaanderen. De nummers die iedereen kent komen aan bod : "Rode Wijn", "Doodgewone Jongen" en het ontroerende "Testament", "De Steen".

Bram Vermeulen (zanger, schilder, decorbouwer, topsporter, schrijver, cabaretier) is onverwacht overleden op 57-jarige leeftijd. Hij overleed zaterdag 4 september 2004 omstreeks 09.30 uur op vakantie in Italië.

Rode wijn (fragment)

Rode wijn

Rode Wijn

Kom laat ons vrolijk zijn

Rode wijn

Rode Wijn

Kom laat ons vrolijk zijn

Thé Lau (The Scene)

Thé Lau wordt in 1952 geboren in Bergen, Noord-Holland. Hij begint zijn muzikale loopbaan in bands als Tortilla, Neerlands Hoop Express en Music Garden. In 1980 richt hij samen met André Versluijs en Kors Eykelboom The Scene op. De eerste twee platen van de band komen in eigen beheer uit. In deze periode gaat Thé Lau zich ook toeleggen op het produceren van bands als Tröckener Kecks, L'Attentat, Claw Boys Claw en Blue Murder. The Scene gaat in 2002 uit elkaar. Thé Lau gaat solo verder en is in 2003 te zien in de Nederlandse theaters met De God Van Nederland. In 2004 komt de eerste roman van Thé uit: Hemelrijk

The Scene – Iedereen is van de wereld

*dit is voor de misfits
die je her en der alleen ziet staan
die onder straatlantaarns eten
en drinken bij de volle maan*

*dit is voor degenen
die je overal herkent
en deze is voor jou en mij
want dit is ons moment*

*en ik hef het glas
op jouw gezondheid
want jij staat niet alleen
iedereen is van de wereld
en de wereld is van iedereen*

*deze is voor iedereen die passie heeft
en die voor passie gaat
in het donker kan ik jou nooit zien
maar ik weet dat jij daar staat*

*en ik hef het glas
op jouw gezondheid
want jij staat niet alleen
iedereen is van de wereld
en de wereld is van iedereen*

*rood, zwart, wit, geel, jong, oud, man of vrouw
in het donker ben je nooit te zien
maar deze is van ons aan jou*

*en ik hef het glas
op jouw gezondheid
want jij staat niet alleen
iedereen is van de wereld
en de wereld is van iedereen*

Kris De Bruyne

16 albums kerfde Kris de Bruyne reeds achter zijn naam. In 2005 pakte de Bob Dylan van de lage landen uit met een nieuw meesterwerk: 'Westende Songs', van een prachtige warme klank voorzien door een andere legende, Jean-Marie Aerts. Kris De Bruyne is tekstueel helemaal op dreef en zijn ontroerende poëzie snijdt opnieuw door merg en been. Op 'Westende Songs' krijgt hij de steun van Patrick Riguelle, Filip Casteels, Henri Ylen en Luc De Vos die de klassieker 'Lieve Jacoba' een tweede leven bezorgt. Live doet Kris De Bruyne het 'Zonder Band' en duldt hij slechts de piano van Henri Ylen in zijn buurt. Back to basics.

De mening van de straat

*weg met de blauwen en de bruinen
- de blanken tot daar aan toe -
weg met de groenen en de gelen
we gooien z'op de barbecue
weg met de rooien en de zwarten
ban al dat vleesgeworden kwaad
niet blozen juffrouw
het is de mening van de straat*

*weg met de schrijvers en de dichters
- muzikanten tot daar aan toe -
de beeldhouwers en de schilders
die zijn vanzelf hun leven moe
weg met de pers en de reporters
ban al dat vleesgeworden kwaad
niet lachen juffrouw
met de mening van de straat*

*weg met de jongens en de meisjes
- kinderen tot daar aan toe -
weg met de mannen en de vrouwen
bind ze rap hun benen toe
weg met de min- en de jeannetten
ban al dat vleesgeworden kwaad
niet schreien juffrouw
't is maar de mening van de straat*

Wigbert

Wigbert van Lierde schopte het tot bijna-vedette met zijn "Ebbenhout blues" en leverde drie uitstekende cd's af. Een singer-songwriter van bij ons! Weinigen weten dat Wigbert ook producer was, o.a. van een album van Sanne. Daarnaast schreef hij ook wondermooie songs voor onder meer Jo Lemaire, Axelle Red en Paul Michiels. Hij onderstreepte zijn stijl en klasse bij de "In zakformaat"-tour samen met Kris de Bruyne en Patrick Riguelle en in zijn tournees met Bram Vermeulen, Gène Bervoets, Maandacht... Kenners weten het : Wigbert-de-gitarist heeft timing en smaak.

Ebbenhout Blues

*Ebbenhouten schatje, donker als de nacht
Donker als de nacht, oh je bent zo zacht.
Felle kleuren om je slanke leest.
Om je slanke leest, is het steeds een feest.
Al heb je hier een pa en ma.
Je ruikt nog steeds naar Afrika.*

*Kom wat dichterbij, buig je over me heen
Buig je over me heen, dan ruik ik het weer.
Ze heeft een foto van de ma van haar pa
De ma van haar pa woont in Afrika.
Woont in een huisje dicht bij een rivier.
Dicht bij een rivier, ver weg van hier.
Ebbenhouten schatje, wat heb je zeg.
Die blik in je ogen is even ver weg.
Ebbenhouten schatje, waar denk je aan.
Waar denk je aan, zie ik daar een traan.*

*Er ligt een koffer op je bed, en de kast is leeg.
De kast is leeg, en de koffer weegt.
Ik vind een ticket in de nachtkastla.
In de nachtkastla, ticket naar Kinshasa.
Ebbenhouten schatje wat ga je nu doen.
Laat me niet achter met de ebbenhout blues.
Als je dat doet kom ik je achterna.
Kom ik je achterna, tot in Afrika.*

*Ik vind een briefje in m'n bus.
In m'n bus, ik scheur het open, vlug.
Er staat te lezen, "ik kom nooit terug"
Ik kom nooit terug, ik lees het en ik zucht.
Ebbenhouten schatje, ik begrijp het goed.
Maar wat moet ik nu doen met m'n ebbenhout blues.
Misschien verlang je naar een ebbenhouten man.
Een ebbenhouten man in een ebbenhout land.*

Hugo Matthysen (The Clement Peerens Explosion)

In 1978 speelde hij samen met Bart Peeters en Jan Leyers in de coverband Beri Beri.

In 1984 verscheen hij regelmatig met Bart Peeters en Marcel Vanthilt in Peeters' programma Villa Tempo als De Hermannen. De Hermannen waren drie figuren met zonnebril, blonde pruik en in zwarte jas met daaronder een witte trui getooid. Ze speelden absurde sketches.

Matthysen begon nu ook stukken voor het blad Humo te schrijven. Hij richtte ook een humoristische rockgroep op, genaamd Hugo Matthysen en De Bomen, en had in 1989 wekelijks een bijdrage in Kamagurka en Herr Seeles absurde programma Lava.

Samen met Bart Peeters maakte hij voor Studio Brussel het radioprogramma Het Leugenpaleis. Later kwam hiervan een versie voor tv: het Peulengaleis. Daarnaast heeft hij ook series zoals Kulderzipken en Dag Sinterklaas op zijn cv staan en is hij ook auteur van het toneelstuk Frankenstein of Smrntwsk Alleen (1989). Hij levert tevens teksten voor De Nieuwe Snaar.

In 1990 presenteerde hij samen met Guy Mortier de acts op het festival Torhout-Werchter (nu Rock Werchter)

Zijn alter ego Clement Peerens is bekend geworden met zijn band CPeX (Clement Peerens Explosion, samen met Ronny Mosuse en weeral Bart Peeters) en de meidengroep Harmonia.

The Clement Peerens Explosion – Foorwif

*geise lelijk foorwif
geise lelijk foorwif
geise lelijk foorwif
geise lelijk foorwif*

*geise lelijk foorwif luistert hier
doet ou eigen een plezier
en geeft ou eigen nie zo'n air
oue wereld is nie groter dan de laatste Flair*

*geise lelijk foorwif
blaast hem op
geise lelijk foorwif
versleten barbiepop
geise lelijk foorwif
ge riekt naar kiekenssoep
geise lelijk foorwif
geise lelijk foorwif
geise lelijk foorwif trezebees
oue verstand zit in ou beautycase
en loopt zo nie te stoefen mee ou figuur
gij hebt het sex-appeal van ne pot confituur
en mentaal zijde gij ne blinde muur*

*geise lelijk foorwif
mottige kloek
geise lelijk foorwif
ranzige koek
geise lelijk foorwif
kruipt in oue hoek*

*geise lelijk foorwif
geise lelijk foorwif
ja*

geise lelijk foorwif

*groot lawijt
geise lelijk foorwijn*

*wie denkt ge da ge zijt
geise lelijk foorwijn
nog liever mee een geit*

*geise lelijk foorwijn
geise lelijk foorwijn
geise lelijk foorwijn
geise lelijk foorwijn*

Flip Kowlier

Flip Kowlier, hoeven we hem nog voor te stellen? Spraakwater van dienst bij 't Hof van Commerce, blies muziekminnend Vlaanderen en Nederland in 2001 van zijn sokkel met het debuutalbum 'Ocharme Ik' en ontketende zo één van de grootste muzikale hypes die Vlaanderen ooit gekend heeft.

De man waarvan iedereen dacht dat hij vooral een rapper was, verraste iedereen met een warme, melancholische en intimistische plaat. 'Ocharme ik' werd dan ook terecht beloond met o.a. twee Zamu Music Awards, en haalde in Vlaanderen moeiteloos goud. Het Nederlandse muziekblad Oor reserveerde voor het album een eerste plaats in hun eindejaars-'Moordlijst'.

Flip Kowlier gunde zichzelf echter geen platte rust. 'Rocky 7', het laatste album van 't Hof van Commerce werd een regelrechte hit en Flip zelf schreef en produceerde voor anderen, zoals de Idool-finalist Brahim, met 'Turn the music up' goed voor een wekenlange topnotering in de charts.

Intussen was ook de tijd rijp voor een nieuw eigen album. Met dezelfde ploeg van 'Ocharme Ik' (Producers Peter Obbels/Wouter Van Belle) ging hij in de studio aan het werk met als resultaat 'In de fik' (Petrol/EMI). Opnieuw levert Flip Kowlier een veelzijdige plaat met eerlijke en eenvoudige nummers. Gaande van pop en rock, nu eens melancholisch, dan weer vrolijk, naar country en zelfs reggae is 'In de fik' opnieuw een staalkaart van Flips muzikale talent.

Voor wie nog mocht twijfelen, Flip Kowlier heeft de '2nd album-fever' magistraal doorstaan.

min moaten

*t/p , is ne party dj
moa skratc solo's kant ie nie brieng
sex i zinne lust en zin leven
t/p , de gentse porno-king*

*bza, inne vlamsche rapper
en ne parttime vizzekluot
mo e ku tjikenen lik ginjin
en leute moaken lik de beste
mijn respect voe bza i guot*

*junior i nen lady's man
zelfs o danst ie lik een jeanette
moa meiskes ti nie oljinne sex dat ie wilt
je wil liefde passie en hitte*

*min moaten min moaten
ik zie under hirne
wik zoek doen zonder hidder
min moaten min moaten
'k moete mie soms wirn
voe nie sentimenteel te doen*

*minne moat 4T is een fenomeen
en af en toe stopt ie zelfs met babbel
moa ti hinnen ul en wik dat ie doet I machtig
't kan niemand lik 40 scrabbeln*

*joost i nen drummer noa min erte
zels o blondeert ie zin oar
mor ie bouwt an een us met zin vrouwe en zin kindjes
kzie ze olleviere hirne echt woar*

Raymond Van Het Groenewoud

Raymond van het Groenewoud

Vlaamse zanger en liedjesschrijver bekend van nummers als 'Meisjes' en 'Vlaanderen Boven' en die in de jaren '80 twee hits scoort met 'Je Veux De L'Amour' en 'Chachacha'. In 1991 scoort Raymond van het Groenewoud een nummer 1-hit met 'Liefde Voor Muziek'.

Als Raymond van het Groenewoud in 1964 The Beatles ontdekt, schuift hij zijn bestaande toekomstbeelden opzij. Raymond, dan veertien, wil niet langer voetballer of de nieuwe Toots Tielemans worden, maar Beatle. Hoewel zijn vader Nico Gomez ook muzikant is, heeft Raymond naar eigen zeggen niet de geschikte achtergrond om het te maken in de muziekwereld omdat hij veel te beschermd is opgevoed. Geboren en getogen in Brussel en Antwerpen, heeft Van het Groenewoud wel Nederlands bloed in zich: beide ouders zijn ras-Amsterdammers. Maar in 1947, drie jaar voor Raymond het levenslicht ziet, 'vlucht' het paar naar België om aan legerdienst van vader Gomez te ontsnappen. Als Raymond vijf is, gaan zijn ouders uit elkaar en het jongetje groeit op bij zijn moeder. Hij volgt les aan het atheneum, speelt voetbal en volgt pianolessen. In 1970 komt Raymond dankzij Will Tura terecht bij Johan Verminnen, voor wie hij piano en gitarist speelt en arrangementen schrijft. Twee jaar later brengt hij zijn eerste single uit, met beperkt succes. Intussen heeft hij ook Louisette opgericht. Daarin speelt onder meer ook Erik Van Neygen mee, die in 1990 met Veel te mooi, een duet met de schooijuffrouw Sanne. Met Louisette brengt Van het Groenewoud in 1973 zijn eerste album uit, 'Je moest eens weten hoe gelukkig ik was'. Op dat album breekt Raymond al meteen met de traditie van Vlaamse troubadoers als Zjef Vanuysel, maar toont hij zich neo-romanticus die met gevoel voor humor de wereld rondom hem observeert. Louisette splitst na dit album en Raymond richt Bien Servi op, waarin Louisette-gitarist Jean-Marie Aerts blijft meespelen. Nadat Bien Servi heeft meegespeeld op 'Ik doe niet meer mee', houdt Aerts het voor gezien. Jean Blaute vervangt hem en Bien Servi verandert zijn naam in the Millionaires.

Blaute zal Van het Groenewoud's derde album 'Nooit meer Drinken' produceren, en dat album levert Raymond's eerste Vlaamse hitsingle Meisjes op. In 1980 speelt Raymond Je veux de l'amour in voorpremière op Pinkpop, het nummer zal de eerste hit in Nederland zijn: acht weken in de hit veertig. In datzelfde jaar speelt Van het Groenewoud mee in 'De Witte van Sichem' van Robbe de Hert. Drie jaar later zal hij de hoofdrol spelen in 'Na de liefde' van Jaak Boon. In de jaren '80 trekt Van het Groenewoud zich terug uit de spotlights maar hij blijft zich actief met muziek bezighouden: als producent voor onder anderen Kamagurka en The Employees, hij schrijft muziek voor tv-programma's en films en ... wordt hij vader. In 1984 ziet zoon Jasper het levenslicht, twee jaar later krijgt die een broertje Leander. Tussendoor brengt Van het Groenewoud ook nog eigen werk uit. In 1991 haalt Raymond van het Groenewoud niet alleen in Vlaanderen maar ook in Nederland de nummer één met Liefde voor muziek en de compilatie-cd 'Meisjes' haalt in beide landen goud. De muzikant reist de lage landen rond voor zowel theater- als rockconcerten, waaronder een tour in 1993 met Frank Boeijen en Harry Sacksioni. Daarnaast speelt hij mee op de live-cd 'Vriend en Vijand' van Bram Vermeulen, schrijft hij nummers voor anderen (zo zijn Vanavond ga ik uit en Verlangen van Clouseau een geschenkje van Van het Groenewoud) en blijft hij nieuwe albums uitbrengen. In 1996 krijgt hij van het Vlaamse weekblad Panorama een Gouden Prosper voor zijn gehele werk. Boudewijn de Groot schrijft het voorwoord van het boek met de verzamelde teksten, waardoor Van het Groenewoud erg is ontroerd: "Hem neem ik au sérieux in zijn waardigheid en soberheid. Om dan te moeten lezen dat hij zich zo kan laten gaan in zijn appreciatie voor mijn werk, daar ben ik van gepakt. Daar heb ik meer aan dan aan het feit dat een collega een lied van mij zingt." (Van het Groenewoud in Het Belang van Limburg). In 2001 mag Van het Groenewoud spelen in Zuid-Afrika! In 2002 is Vlaanderen Boven (uit 1979) uitgeroepen tot officieel feestlied van de 11 juli-vieringen, ofwel de viering van de Vlaamse feestdag. Voor hem persoonlijk misschien belangrijker: de familie is weer groter. Luca heet het derde zoonje. Intussen verschenen en nog verschillende CD's van hem.

Liefde voor muziek

Bemide gelovigen

Gisteren ging ik naar de cinema, ole ola
U weet wel met zo'n doek en een camera, ole ola
En wat ik daar zag heeft mij blij gemaakt, ole ola
Wat ik daar zag heeft mij diep geraakt, ole ola

Ik zag de grootvader van Prince en hij leidde daar een kerkdienst, ole ola
Oeh bemide gelovigen, dat was nogal eens een kerkdienst, ole ola
Niet zoals hier waar menige uitgescheten kruidenier met een wezenloos
grijs kostuum komt luisteren naar een mummelende pastoor, ole ola
Nee het was een stel uitgelaten zwarte apen on de zotste stond van
voor, ole ola

En ik bezweer u bemide gelovigen

Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging verbazend goed vooruit
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging vooruit (ging vooruit)
Het ging verbazend goed vooruit
Hij bouwde op (bouwde op)
Hij bouwde op (bouwde op)
Hij bouwde op (bouwde op)
Hij bouwde op (bouwde op)
Met zoveel vuur (zoveel vuur)
En zoveel stijl (zoveel stijl)
Hij wou d'r op (wou d'r op)
Oh het bloed spat in mijn kop
Hij bouwde op (bouwde op)
Hij bouwde op (bouwde op)
Hij bouwde op (bouwde op)
Oh het bloed spat in mijn kop
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Oh, de liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Oh, de liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Oh, de liefde voor muziek
Het was de lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie, lie,
liefde voor muziek

En toen dacht ik bemide gelovigen

Waarom zijn de blanken zoveel bekakter dan de zwarten, ole ola
Speelt de beschaving ons werkelijk zoveel parten, ole ola
Zwijg me van de laatste kutgroep uit Engeland, ole ola
Spreek me liever van Tina Turner haar onderkant, ole ola
Zwijg me van de gasten die goed kunnen zuipen, ole ola
Je moest eens zien hoe ze 's nachts naar de WC-pot toekruipen, ole ola

Trek me uit de Vlaamse klei
Geef me een drummer en maak me blij
En geef me vuur (geef me vuur)
En geef me vuur (geef me vuur)
Nee geen lucifer natuurlijk maar passie elk uur
En geef me vuur (geef me vuur)
En geef me vuur (geef me vuur)
Nee geen lucifer natuurlijk maar passie elk uur
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
De liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
De liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
Het was een liefde (liefde voor)
De liefde voor muziek
Het was een liefde (liefde voor)
De liefde (liefde voor)
De liefde (liefde voor)
De liefde voor muziek